

משך מעמוד 41) עלותי ולא יתכן שיבואו אנשים שבו בה כאוות נפשם. הוא ענה: "תסתום את הפה ותסתלק ה" ולמודדים אמר להמשך על ע"ה.

בן דודי ניסה להפיל את הנגיב"ה" של המודדים ואז קשר אותו טן ארו בכפייה שהיתה על ראשו זר לו לעלות על הגיפ. גם אותי מיסו על הגיפ והביאו איתנו לשרדי המושל. הציבו עלינו ילות למישמר.

מכיוון שיש לי סוכרת, אני צריך שתין הרבה. אמרתי להיילת שר צריך להשתין, והיא ענתה הדלת נעולה. רק אחרי שאימתי אשתין בחזר, היא הלכה להביא המפתח. אחר כך בא עוזר הן של רוצה להתיר את בן דודי מן פטייה שהיה כבול בה. הוא אמר הוא רוצה להיכנס למושל כבול, וי שיראה איך התנהגו איתו. כוכ-תי את בן דודי שתן לי להתיר תו. כי גם אצל האנגלים היו

אם נצרי

"בני יוצא מן הכלא..."

הגים להסיר את הכלבים לפני נכנסו למושל. חצי מיליון דודרים. כשנכר לנו למושל מצאנו אותו יושב עם פה. הוא שאל אותי אם אני יודע יפה חירבת אלחוח, דיר אליבנות אהר בקום. אמרתי שאני מכיר ת כל האדמות האלה, וחלק מהם ייך לי. ואז הוא הודיע לי שכל אדמות האלה סגורות, ומי שייכנס לבעל יירה. הוא גם הטיל עלי זמן ת בלה הקרקעות האחרים ואת מוכתרים, כי הוא מתכוון לבקר שטה.

למחרת היכינו לו כילנו יום שלם הוא לא הופיע. אחר כך הודיעו לנו בוא למחרת. כשבאנו הופיע עוזר מושל האפוטרופוס, שהודיע לנו הקרקע סגורה. אבל כ"טובה אי-ית" הוא אמר לי שאת אדמתי לא קחו. אמרתי לו: "אתה שקרן, הרי ימנחם את כל האדמות, כולל את דמתי". הוא אידם אלי: ענה לי מכם אדמתי תסגר, אך יעשי למעני שער, כדי להיכנס ולצאת. רק לפני מן מה הוא הופיע אצלי עם עוד דם. אני חושב שהוא היה נציג קרן הקיימת לישראל, הציע לי יצי מיליון דולר עבור אדמתי. אי-נצי נחשבה קרקע פרטית. שטח שניתן להתמקח עליו. אחרי שסי-דתי לו, הכריו המימשל על ה-קרקע שהיא ממשלתית, למרות ש-קושאנים מסתמך פרטית. הנמצאים אצלי."

עד כאן דיברתי מוחמד עלי. מסתבר שזו אינה הפעם הראשונה שמודדים עולים על אדמתו של מוחמד עלי. לפני כחצי שנה באו מודדים לחלו לסמן מקומות על אדמתי, שאלתי אותם מה אתם גושים פה, והם ענו שהם רוצים לסמן את מיקומם של עמודי ה-זשמל. לטענתם התכוונו לספק חש-

מל למינור הלאטינים שנמצא כי כפר. אמרתי להם שהם שקרנים, כי למינור יש השמל עוד מתקופת המנדט. בפעם השניה הם סיפרו לי שהם עושים מדידות קרקע של כל הגדה, שלא למטרה מסוימת. שאלתי אותם איך הם מודדים אם אינם יודעים מן הבעלים, הם עני שזה לא ענייני, כי הם מכירים את עבודתם יותר טוב ממני."

בנה של אום נצרי נאסר לפני שש שנים באשמת השתתפות ב-הנחת פריג'ור-התופת בככר ציון בירושלים. מספרת אמו: "אלי, נציג האפוטרופוס, בא והציע לי שבני יוצא מהכלא יגורש לירדן, אם אמסור לידינו את אדמותי. אמרתי לו שאם זה התנאי, מוטב שישאר בכלא — את אדמתי לא אתן!"

פודיטיקה ותוב-לב. בינתיים פנו בעלי הקרקע לוועדת הפרק-ליטים הערביים, כדי שזו תפנה לי וועדת-הערר, האמורה לפסוק ב-עניין הבעלות על הקרקע — עוב-דה שלא היתה שנויה במחלוקת, כשהוצע לבעלים לרכוש אותה. עתה יאלצו לעבור תהליך ארוך ומייגע, הכרוך בתשלומים רבים, כדי שיוכלו להמשיך ולהחזיק ב-רכושם. זאת בשעה שגדרית התיל כבר מונחות בשטח. הן נועדו למנוע מהם את הכניסה לקרקע.

אחד מיושבי-הראש של יעדת-הערר הוא עורך-הדין זאב וייל מירושלים, העושה את שירות ה-מילואים שלו במערכת מישפטית זו. וייל ייצג בזמנו את מועצת בעלה אדומים בתביעה על שטח שגבל

קיימת ואזרח המבקש לתבוע את השליטנות על עול שנועשה לו חייב לבחור בין שתי אפשרויות: לבקש אישור מהמימשל לה-גיש נגדו תביעה בבית-מישפט אז-רחי (ערבי); אישור שמטבע ה-דברים איננו ניתן.

לפנות לוועדת-הערר המת-מנית על-ידי המימשל. בכמה מיקרים רשאי התושב לעתור לבית-המישפט הגבוה לצדק, אולם גם זה מעביר ברוב המיקרים את העתירה לוועדת-הערר תחילה, ורק לאחר-מכן הוא מוכן לעיין בה. לא נותר למוחמד עלי סאלם מאירטאס אלא "ליישן על האדמה ולשמור עליה מפני אלה פרוצים לגנוב אותה ממני" ולהפיל את ה-גדרות, אותן בונה המימשל, כפי שעשו תושבי האיזור השבוע.

מישפט

בקבוק-יסקי עוקי

בקשת הנוואה

או התנהגות פרועה?

שני החברים הוותיקים, מן ה-ימים שחיו ברוסיה, איגור ליברמן ויוסף סלוצינס, נוהגים להיפגש כל יום ששי אחרי-צהריים ולש-תות וודקה בצוותא. זאת הם עושים מאז שעלו ארצה. שניהם עובדים במלאכות מכובדות, כרואי-חשבון, במפעלים ליד רחובות, וביום ששי הם נפגשים בבית-קפה מקומי, ביום ששי אחד, לפני כחודש,

מנושד פאלם מצביע על אדמתו

"הם יכולים לירות בי!"

כשסיימו לשתות את הודקה, גי-לה סלוצינס שהוא זקוק לכסף מוזמן. מכיוון שהוא לקוח קבוע במעדניה שבסביבה, ניגש לשם וביקש מבעל המקום הלואה של 200 שקל ובקבוק יסקי. בעוד בעל המעדניה הגסוק בקוים של סוף-השבוע שקל בדבר, התערב שר-תפו ואמר לסלוצינס כי אין ב-אפשרותם לתת הלואות. התשובה פגעה ברגשותיו של הקונה הקבוע, והוא צעק לעבר החנווני: "תתבייש לך! ככה מתנהגים עם קונה ש-משיאר אצלך כל שבוע הרבה כסף?" אנשים התערבו וביקשו להפסיק את הויכוח, ואז הפשיל החבר הטוב ליברמן את שרוליו. היה זה, אולי, מראה זרועותיו החזקות של ליברמן ששיכנע את בעלי המעדניה לתת לשניים בקבוק יסקי עוקי: אולם שני העולים ה-נעלבים הגדם השאירו את הבקבוק על הסף והלכו לדרכם.

ביזבוז של זמן ושל כסף. אחד מבעלי המעדניה טילפן בינ-תיים למיטרה וסיפר כי השניים איימו עליו והשתוללו בחנות. המיטרה עצרה את שני החברים ה-הגישה נגדם כתבי-אישום על הת-נהגות פרועה ואימים. מהשופט ביקשה המיטרה לעצור את הש- (המשך בעמוד 59)

בשטח אחר, ליד בית-לחם, שלגבי היה אמור לשמש כיו"ר ועדת-הערר. ביוזמתי פסלתי אז את עצמי מלשמש כיו"ר ועדת-הערר, כי ראיתי בכך טעם לפגם. בעיני ה-עותרים נחשב וייל כנציג המתנח-לים ולדעתם לא יתכן שימש גם כיו"ר ועדת-הערר כלשהי.

וייל: "זוהי טענה פוליטית ש-אינה נובעת מתובלב ואין לה כל אחיזה מישפטית. כיו"ר ועדת-הערר אני דן לגופו של עניין, כמישפטן וכמומחה לדיני קרקעות, ותפקידה של הוועדה הינו טכני בירד: היינו, לבדוק טענות הצדדים לבע-לות על קרקע מסוימת, ולהמליך בפני המושל הצבאי, לכן לא יכולה להיות טענה מישפטית, שהוועדה משוחדת בדעותיה. כי ניתן בעצם לטעון נגד כל ישראלי המשימש יו"ר הוועדה, שהוא משוחד בדער-תיו, כפי שניתן לטעון נגד כל שופט. אותי מינו כי אני מומחה לענייני קרקעות ולא רצוי שיעסקו בנושא זה אנשים שאינם מומחים." מושוחד או לא מושוחד — זוהי רק אחת מנקודות המחלוקת סביב חוקיותה וצידקתה של ועדת-הערר, שאמורה לסתום חור שיפוטית. במע-רכת המישפטית בשטחים, מעין בית-מישפט מחוזי לתביעות האזרח נגד המדינה, ערכאה כזו איננה

מידית שס'אוד,

אשחושל

צביקה פיק,

טוענת

שהיא וצביקה

אוהבים.

צביקה פיק אינו

מסכים איתה

מדי

ני הסרתי את התביעה שלי, כי אנחנו החלטנו שאנחנו אוהבים, סיפרה השבוע מירית שס'אוד, אשתו של הזמר ואליל-הנוער צביקה פיק. עורך-דינה של מירית, יעקוב טידי, הת-ייצב ביום השישי האחרון במישור-פרקליטו של צביקה, עורך-הדין צבי לידסקי, ונתן לו מיכתב שלפיו מב-טלת מירית את התביעה שלה.

רק שבוע קודם לכן געשה הארץ כולה. אלפי בני טיפשע-שרה, מע-ריציו של צביקה פיק, נדהמו לש-מוע שאשתו הגישה נגדו תביעת מזונות על סך 210 אלף לירות לחודש. בכתב-התביעה שלה פירטה מירית את כל העוולות שעשה לה, לדבריה, צביקה פיק.

על פי כתב-התביעה של מירית רדה בה צביקה, או, כפי שהיא מכנה אותו, "זמר הרוק-אנדר-רול", השפיל אותה, היכה אותה, קילל אותה, היה מעיר אותה בחצי ה-לילה ומטיח בה עלבונות קשים. "הוא היה נוהג לאמר לי שאיני שווה יותר מאשר לגדל ילדים ר-לנקות את הבית. הוא הפך אותי לשיפחה המספקת צרכים, טענה מירית בתביעה. לדברי מירית לא

וזמר הרוק-אנדר-רול... מעפיל אותה, מקלל ומכה, והוכן אותה לשיפחה המספקת צרכים

נתן לה בעלה די כסף למחייתה ולמחיית מימשפחה, וגם אסר עליה להמשיך ולעבוד כעיתונאית וכתמ-לילנית.

בכתב-התביעה גוללה מירית מס-כת חיים קשים ואפורים במחיצתו של צביקה, לפחות בשנה האחרונה. לדבריה היא היתה-כותבת שירים, בעיקר לצביקה, וכל שיר משותף שלהם הפך להיט, הנושא רווחים גדולים. שאת כולם לקח צביקה ל-עצמו. "בשנה האחרונה הכל הפך לברק מזויף, שהולך ומתמעם על-יום ליום, וכל הטעם הטוב של ה-חיים גוע."

ידידיהם של בני-הזוג המפור-רים סמים צפו בשבועות האחרונים את הפיצוץ ההולך וקרב. הכל יודעים, וצביקה ומירית אף אינם מסתירים

זאת, שמה תקופה ארוכה קיים הסכם מאוד מסויים בין השניים. כל אחד מהם רשאי לצאת עם בני המין השני ככל העולה על רוחו, וזאת מבלי שלצד השני יהיו טע-נות.

צביקה עשה שימוש רב בהסכם שלהם, ומדי פעם אפשר היה לראות אותו עם צעירות התלויות עליו מכל עבר. צביקה היה יוצא עם שחקניות וזמרות מפורסמות, אך גם עם צעירות, שהזכירו את בנות ה-תיוון המשתתפות איתו בסרטוני-

פירסומת

צביקה פיק אוהב להצי-טלם בתמונות-פירסומת למפועים ולתקליטים שלו עם דוגמניות-עיי-רום. למירית זה לא היה איכפת, והיא החליטה להגיש נגדו תביעה כשהתגלה שהוא מנהל רומן רציני.